

Παρά τὴν νεωτερίζουσαν ἁρμονικὴν του συνοδείαν εἶναι ἓνα ὠραιότατον ἑλληνικὸν νανούρισμα.

Τὸ τέταρτο «Στοῦ παπᾶ τὰ Παραθύρια» καὶ τὸ πέμπτο «Ὁ βασιλιάς κ' ἢ Ζερβοπούλα» ἀποτελοῦν ὠραῖα δείγματα χιουμουριστικῆς καὶ εὐθυμης μουσικῆς με ἑλληνικὸν χρῶμα. Ἐνα εἶδος πὸν δυστυχῶς συναντοῦμε τόσο σπάνια στὴν ἑλληνικὴν μουσικὴν, ἐκτὸς ἀπὸ μερικὰ θαυμάσια δείγματα ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ ἀειμνήστου Αἰμιλίου Ριάδη.

Καὶ ὡς κατακλείδες τὰ δύο τελευταῖα τραγούδια :

«Τραγούδι τῆς Κλεφτουριάς»: «Ἐχετε γειὰ ψηλὰ βουνὰ» καὶ «Ἐνας ἀητὸς περήφανος» μᾶς ἐπαναφέρουν στὴν ἀτμόσφαιρα τῆς Ἑλληνικῆς λεβεντιᾶς καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ ἥρωικοῦ, τοῦ κλέφτικοῦ τραγουδιοῦ, πὸν με ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἀποδίδει ὁ κ. Νεξερίτης.

Παρουσιάζων τὴν ὠραίαν αὐτὴν ἐργασίαν τοῦ ἑλληνοσ συνθέτου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, εὐχομαι ὀλοψύχως ὅπως τὰ «Τραγούδια τῆς Πατρίδας μου» γίνουιν πραγματικὸν κτῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων τραγουδιστῶν πὸν πρέπει νὰ τὰ γνωρίσουν, νὰ τὰ ἀγαπήσουν καὶ νὰ τὰ διαδώσουν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ. — Περὶ τῶν ὀμιλιῶν τοῦ πατριάρχου Φωτίου, ὑπὸ *Βασ. Λαούρδα*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Κωνστ. Ἀμάντου.

Ὁ κ. Κ. Ἀμάντος ἀνακοινῶν τὴν μελέτην ταύτην τοῦ κ. Β. Λαούρδα, ἀναφερομένην εἰς ἐπιστολὰς τοῦ Φωτίου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Τὸ 1900 ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει λόγιος Στ. Ἀριστάρχης ἐδημοσίευσεν δίτομον ἔργον περὶ τῶν λόγων καὶ ὀμιλιῶν τοῦ Φωτίου με μακρὰν εἰσαγωγὴν. Ὁ Ἀριστάρχης ἐδημοσίευσεν ἑβδομήκοντα τρεῖς ὀμιλίαι, ἐνῶ κατὰ τὰς ἐρεῦνας τοῦ κ. Λαούρδα αἱ γνήσαι ὀμιλίαι τοῦ Φωτίου εἶναι μόνον δεκαοκτώ. Δύο ἀνεκδότους ὀμιλίαις ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Λαούρδας μετὰ τοῦ κ. Κουρνούτου τελευταῖον ἐκ κώδικος ἀνήκοντος σήμερον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην Ἀθηνῶν, ὥστε αἱ γνήσαι ὀμιλίαι εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἀριστάρχου εἶναι μόνον δεκαεξί. Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι ὅτι ὁ Χῖος λόγιος Παΐσιος Λυγαρίδης ἐγνώρισε μόνον δεκαεξί ὀμιλίαις τοῦ Φωτίου, τῶν ὁποίων περίληψις ἐδημοσιεύθη τὸ 1672.

Αἱ περιλήψεις τοῦ Λυγαρίδου ἦσαν γνωσταὶ μέχρι τὸ 1900, ὅτε ἐξεδόθη τὸ δίτομον ἔργον τοῦ Ἀριστάρχου. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπληρέθη καὶ ἐθεωρήθη πολύτιμον διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐποχῆς. Σήμερον δυστυχῶς ἀπεδείχθη ἀναξιόπιστον, διότι ἂν

καὶ ἐγνώρισεν ὁ Ἀριστάρχης ὅλους σχεδὸν τοὺς κώδικας ποὺ περιέχουν ὀμιλίαι τοῦ Φωτίου, κακῶς ἐξέδωκεν αὐτὰς καὶ στηριζόμενος εἰς ἐπιστολάς καὶ εἰς τὴν συνήθη εἰς τὸν Φώτιον φρασεολογίαν διέπλασεν ὀμιλίαι, αἱ ὅποια δὲν ὑπάρχουν εἰς τοὺς κώδικας. Καὶ ἐνδέχεται μὲν νὰ εὔρεθῶν καὶ ἄλλαι τινὲς ὀμιλίαι τοῦ Φωτίου εἰς νέους κώδικας, ἀλλ' αὐτὸ δὲν δύναται δυστυχῶς νὰ διαψεύσῃ τὴν ἀφελῆ μέθοδον ἐκδόσεως ὀμιλιῶν ὑπὸ τοῦ Ἀριστάρχου.

Ὁ κ. Λαοῦρδας εἰς μεγάλην μελέτην περὶ Φωτίου ἐξετάζει λεπτομερῶς τὸ ζήτημα τῶν ὀμιλιῶν, ἐχρονολόγησε δὲ τὰς γνησίας ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τὴν πρώτην πατριαρχίαν τοῦ Φωτίου.

Νομίζω ὅτι εἶναι ὀρθὸν νὰ δημοσιευθῇ ἡ μελέτη του εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας, τὸ δὲ κείμενον τῶν ὀμιλιῶν εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδόσεων ἀρχαίων συγγραφέων τῆς Ἀκαδημίας.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.— Ein kleines tektonisches Fenster in der Olonos-Serie auf Westkreta, von H. Paraskevaidis*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάνν. Τρικκαλινοῦ.

Das Auftreten der Olonosserie auf Kreta ist wohl bekannt. Renz hat im Süden des Psiloritis - Massivs Olonos - Schuppen im Kedros und Akoumia entdeckt. Während der Kartierungsarbeit des Blattes I (Gramboussa) der topographischen Karte von Kreta 1:50.000, mit der ich vom Institut für Geologie und Bodenforschung beauftragt war, (November 1953 u. Juni 1954) hatte ich die Gelegenheit die Lagerungsverhältnisse zwischen den zwei obengenannten Serien bzw. Zonen in NW - Kreta festzustellen. So ist die Tripolitsa - von der Olonoszone überdeckt, wie sich an einem tektonischen Fenster beobachten lässt.

Die Hügelkette, die sich zwischen den Niederungen von Kastelli Kissamou östlich und von Trahilas westlich bis zum Meer hinunterzieht, besteht bis zum Nordzipfel Nissi grösstenteils aus Schichten der Olonosfazies, Flysch und feingeschichtetem Kalk. Dazu kommen 3 von einander getrennte Ausbisse aus schwarzem Kalk, der der Tripolitsaserie angehört. In diesem ist fast keine Schichtung zu ersehen; stellenweise treten Hippuriten auf. Bevor der höchste Punkt des Passes erreicht wird, sind Über-

* ΗΛΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΟΥ, Μικρὸν τεκτονικὸν παράθυρον εἰς τὴν σειρὰν Ὠλωνοῦ εἰς τὴν Δυτ. Κρήτην.